

Beth Din (Court) of
Cong. Yetev Lev
D'Satmar

בית דין עדק
דקה ליטב לב
ד'סאטמאָר

הגה"ץ רבי ישראל חיים מנשה פריעדמאן שליט"א
ראב"ד

הגה"ג רבי חיים דוד כ"ץ שליט"א
חבר הנגיד

הגה"ג רבי יעקב פילאך שליט"א
חבר הנגיד

הגה"ג רבי שלמה יהודה ווינברגער שליט"א
חבר הנגיד

חול וורתה אחו כל לב ועצור במילום מי יובל לנוכח העווה הנוראה, כי באו עוי פנים בבית החיים דקה ליטאי הכהן והרבנן נער בזקן והנקלה בנכבה, להרף בעוז מצח ולהרים קול ענוה מלחה, בנוכחות רבנן מאורן ומנהיגון של רבבות אלפי ישראל מ מלא מקומו וממשיך דרכו בקדוש של מרן רביינו הכהן ז"ע, מנהיג העדה הקדושה ושומר נחלתן של ישראל ד"ה ב"ק מרן רביינו שליט"א, בעת שעלה לשפוך שיח ולהשתתח על הארץ הקדש של טר אבוי מרן רביינו הכהן ב"ק בעל ברך משיח וצוק"ל ביום הדילולא רבא. תורה חנרי שך וספדי כי חלה תפארתך, והגענו מוחים ברת של תורה על עלבונה של תורה.

ונוראים הם דבריו הרמב"ם (הלכות תית פ"ו הי"א): עון נדול לבות את החכמים ולא הרבה ירושלים עד שביוו בה ת"ה שנאמר יהיו פלעיבוב במלאכיהם אלקים ובזווים דבריו וכו', וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא, והרי הוא בכלל כי דבר זה בזה ונפסק בש"ע יוד ס"י רמ"ד סעיף ז'. ובשות' מהרי"ק שורש א' שאם כוונו לולול הרב ה"ז פשיטה שערעתם רבה ואפיקלו יקריבו כל צאן קדר ואולי נבות לא יתכפר עליהם עד אשר ישיבו מדריכם הרעה ויפיסו וכו', ובשות' אוחל יעקב למחרי' ששפורהטע (ס"ב ב"א, ע"ה, ע"ז) דברים נוראים ומבהולים בדין של המבזה נדול ההזה.

ונודל הכאב שבעתהים, על רגשות מחרפיה בתוך משכנן חצריה מה נורא המקום הקדוש הזה. ובבר נפסק בש"ע (יודה ס"י שס"ח), בית הקברות אין נהגין בהן קלות ראש מושם כבוד המתים, ובש"ב כאשר העיזו בענטמו נאה, לחלק מקום הקדש והמקדש, וזה שער השמיים בתפלות עמק בית ישראל המשתפים שם נפשם לפני קולם, ועתה אהה אויב ואבוי רבם הנורול דקרו, לבוזת את מקום מנוחתם, ועל אלה אנו בוכי על עליליה ובחוריה שהלכו שבי למלדים מעשי פרעות ואלימות בחוץם ע"י מחרחרי ריב לבוזות ת"ח רבא דעתה נדול הדור במקום קדוש, אויל לדור שכך עלתה בימי אמן לצעירינו, זו חטאתו וזו פרוי, כאשר זה כמה שנים אוחזים הני פועלין און, להציג יראי ה' וחושבי שמו בעלי שמחה בעה נישואין צאצאים שיחיו באיסורים שלא כדרת אשר כולם ישאו רוח יכח הכל, כאשר כבר נתברר לאmittah של תורה ע"י הרבנים נאונים וצדיקים וצ"ל ולהבלlich שליט"א, ולהשבית שמחות של מהותני אנ"ש באופן נורא, ולזרוע מחלוקת להפריד בין אבות ובנים וקרובי משפחות חשובות ע"י מעשי אלימות ומרמה, ויורדים לחיה אהבני לנגול פרנסתם, ולא הרבה ירושלים אלא על שעמידו דבריהם על דין תורה.

ומקרב לבינו הננו קוראים לכל אלו שביכלהם לפועל, שיסורו מדרך האפילה הלווי יושבו מדריכיהם הרעים ויאמרו למשחית הרף, כי ראי ררכך בניא דעוי מה עשית, אבינו מלכינו חמול על טפינו בחורי ישראל שלא יהיה למשיחת, וילמדו הוועים בינה יכירו וירדו כי הבעל הטע מעשי העתועים, ולא כאלח חלק יעקב, והרחמן הוא ישלח לנו משיחו ומלאה הארץ דעה את ה' בזמנים לימים מכתשים בב"א.

הק"מ ג' נובמבר ת"ס עז' ג' ציון
ט"ז נובמבר ת"ס עז' ג' ציון